

թիւնների հետ, իսկ այժմ գալով ձեզ մօտ
ասում եմ. հարկաւոր է աշխատել, հարկա-
ւոր է շտապել. մեզ հետ մրցողները արդէն
ծանապարհի վրա են: Ահա ձեզ խաղաղ
կրի, որից գուք կարող էք յաղթաղ դուրս
գալ, որովհետեւ բնութիւնը գէսի ձեզ ա-
ւելի առատ էր: Ձեզ հարկաւոր է միայն
ցանկանալ և համարձակ սկսել գործը (շա-
րունակ ծափահարութիւններ): Ահա ես
ուր էի զնացել ևս այդ արդէն ասացի ձեր
բարեկամներին և կառավարիչներին: Ես հա-
մեմատեցի ձեր գետեզները, ձեր պայման-
ները, պէտքերը ուրիշների հետ: Ես խօսում
եմ ձեզ հետ որպէս հասարակ քաղաքացի
և կարող եմ առաջարկել ձեզ միայն իմ
անձնական, ազատ խօսքի գործակցութիւնը:
Բայց եթէ ինձանից կախում ունենար
առաջ տանել այդ հարցը, այն ժամանակ, ի
հարկէ, գուք չէիք յետ մնայ, երբ ծովը
ձեզ առաջ է կանչում (Բրափօ և ծափահա-
րութիւններ):

ԱՏՍՏՐՈ-ՌԵՆԴԱՐԵՎԱ

Արագիլներից արդէն յայտնի է, որ Խառ-
խկան թագաւորը և թագուհին այցելեցին
աւստրիական կայսրին Վիեննայում: Այդ
բանին երկու պետութիւններն և ո քաղա-
քական մեծ նշանակութիւն են տալիս:
Այժմ հաստատ յայտնի է, որ Ֆրանց-Յով-
սէֆ կոյսրը իտալական թագաւորի գալու
պատճառով Վիեննա կանչեց իր տանը պատ-
կանող բոլոր իշխաններին: Աւստրիական
ժաղովուրդը ամեն տեղ հիւրերին հիաց-
մունքով էր հանդիպում, չուզենալով իմա-
նալ, թէ ի՞նչ օգուտներ կարող է ստանալ
Աւստրիան այդ տեսութիւնից: Վիեննայից
Հոօմ ուղարկվեցաւ Գանգլիաուր արքեպիս-
կոպոսը մասնաւոր յանձնաբարութիւն ունե-
նալով աւստրիական կայսրից. նա երկարա-
տե տեսակցութիւն ունէր կարգինալ նա-
կօրինիի հետ: Միւս օրը պապը ընդունեց
արքեպիսկոպոսին: Գանգլիաուրին ուղեկ-
ցում էր պալատական քահանայ Մայեր,
որը ուղեկցում էր թագաժառանգ իշխան
Բուդոլֆին Նրա Պալէստին արած ծանա-
պարհորդութեան ժամանակ:

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԹԻԱՑԻՑ

Ե. Պոլիս, 19 Հայոց մըլքին

թայմս լրագրի հրատարակած մի շարք առաջ-
նորդող յօդուածներից հայոց խնդրի վրա երևում
է, որ հայասէր անգլիացիք շատ նեղն են ընկել
այն իրողութեան առաջ, որով յայտնվում է,
թէ Հայաստանի բռն հողի վրա ոչ միայն հա-
յերը փոքրամամութիւն են կազմում, այլ ևս
հայերը (չունեն) պարզ որոշված ազգային տէն-
դէնցիա և ինքնաճանաչութիւնը Ուրիմն բնչ
հիման վրա յենքած հայոց դատին փաստարա-
նութիւն անենք, Հարցնում են ամնաանկեղծ
բարեացակամութեամբ շատ հայասէր անդիւ-
թիք, Որովհետեւ մեր մէջ խօսելով անմտութիւն
կը լինէր եթէ աշխատէինք ինքներս մոլ խաբել,
վասն որոյ թոյլ տուէք մի քանի դառն ճշմար-
տութիւններ յայտնել այս մասին:

Մենք սովորութիւն ունենք և շատ էլ սիրում
ենք կրինել անզագար թէ հայերը կուլտուրա-
կան ապդ ենց, թէ հայերը ունեն լաւ գրակա-
նական անցեալ և լաւ քաղաքակրթուկան ապա-
դայց, թէ հայերը ունեն ամեն մասնաճիւղերի
մէջ պատրաստ մեծ մարզիկ՝ և զինուորական, և
պետազիտական, և ֆինանսագիտական, և արուես-
տից, և գեղարվեստից մէջ և այլնց, թէ հայե-
րը ունեն վերջապէս ազգային գաղափար, հայ-
րնիք և հայրենագիտութիւն.... Այս ամենը
ասելը շատ լաւ է, եթիւ մենք զործ ունենք
սատրների հետ և երբ պատահում է երբեմն

Նընից մէկին օտար լրագրութեան մէջ հայոց բին
և ասին պրօտօղանդա անել, մնձ ազգերի և պե-
տութիւնների համակրութիւնը մեզ վրա զրաւե-
ռու համար, Բայց երբ խօսքը մեր մէջ մնալով կար-
ող ակտենք անաշառ կերպով մեր հալլ քննել,
ըստ տեսնենք, որ ոչ միայն վերոյիշեալ հայասէր
անզլիացիք իրաւունք ունեն մեր դատի պաշտ-
պանութեան համար տառամսիլ, այլ ևս իրաւունք
ունեն մեր մասին ամեն ինչ ասելու նաև մեր
Մշնամիները:

լւ միթէ մի ոք մնդնից սիրտ կունենայ ձեռ-
ը խզնի վրա դրած հաստատել թէ մննք որ և
հցէ մի բանով արժանի ենք ոչ միայն քաղաքա-
կան ինքնավարութիւնը ունենալու, այլ ևս ամե-
նաշնչն մնաշնորհութիւններ անգամ թող ոչ
ոքի սիրտը չը վշտանայ ասածներից, որովհետեւ
եթէ վշտանալու աեղիք լինի, ամենից առաջ
նա պիտի վշտանայ, որը գտնվում է գործի նոյն
փոկ ազդիւրի մօտ և ամեն օր կարողանում է
ամեն ինչ տեսնելով աւելի զգալ, քան թէ հե-
ռու եղողները, Անգ անարժան ենք, ասում եմ,
բայց միթէ սխալվում եմ այս ասելով. եթէ
սխալվում եմ, ուրախութեամբ յետ կառնեմ
խօսքերս եթէ մի կտրիչ ապացուցանէ ինձ հա-
կառակը: Անու մեր աչքի առաջ այն մնե՞ծ պատ-
մական տագնապը, երբ հազար տարի ամենավատ
տորեկութիւննից յետ առաջին անգամ հայր ականչը
ինքնավարութիւնը, «Քաղաքական իրաւունք-
ները և վիճակներին Հայաստան» խօսքերն են լուսեմ,
բայց թիւ են անում այսպիսի մի ժամանակ այն
մնե՞ծ պետագէտները, այն մնե՞ծ ֆինանսատնե-
րը, «զինւորական հանճարները», «մնե՞ծ ատենա-
բառները», «զրագէտները» և իմաստաւները,

որոնցով մենք պարծենում ենք օտարների առաջ,
միթէ այդ ամենից մը մասնելիսի շափ օգուտ
կայ թշուառ, անաէր ազգին այնպիսի մը ճգնա-
ժամի մէջ, երբ զմազում է, երբ զանազան կող-
մերից վիճաբանվում և փորձանքի է ենթարկ-
վում նորա լինելու և չը լինելու հարցը, նրա
գոյութեան, կեանքի և մահու խնդիրը, Այս
օրը պատրիարքն էր ասում թէ ամեն օր իրան
շուրջը հարիւրաւոր ազգասէրներ կը պատեն, կը
երդգին յանուն ազգի և հայրենիաց, իսկ շատերն
էլ այնչափ զգածված ցոյց կուտան իրանց, որ
երբեմն կարտասվեն, բայց գործը իրականու-
թեան համալիս, ամենքն էլ մէկ կողմ քաշվելով
իրան կը թողնեն մէն ու մէնակ, առանց ոչ
միայն նիւթական օգուտթեան, այլ ևս բարոյա-
կան:

ԵՐԵՒ^է այդպէս չեն և ամեն տեղի հայերը, ինչ
և ուստահայերը. խրախուսելու համար. այժմ՝ կա
երբեմն ստիպված ենք գտնվում հարիւր ու մէկ բե
միթիթարական բաներ ասելու. վերջապէս մարդու նա
սերանն էլ երբեմն չէ գտնվում հայերի թերու- բա
թիւնները ցոյց տալ, որովհետեւ մի ներքին ըդ- պատճեն է ու մի խռով ձանու. որ ասմամ է ու է ու կ
մա

յոյն, մարդուն զբգում է միայն մխիթարութիւն և գործի ստուցանել որտի մէջ դէպի իր ազգը, բայց քննի մէկ մարդ իրան խարէ և հՀու հպատակութեամբ ենթարկվի այդ ներքին թշուառ ներշնչման... Մտածում է մարդ. ՏԵՐ ԱՍՏՈՒ. ած, միթէ հայ ազգը նորա համար միայն ստեղծեցիր, որ նա միշտ ամննից թշուառը մինի-

միթէ բօլգարների չափ էլ չը լինենք, որոնք
աշխատում էին իրանց ազատութեան համար
ոչոչափ անհատների անձնութրութեամբ, որչափ
անհատ կը հաւշէր ազգը իր ծոցում. իսկ մենք
քանի անհատներ ունենք ազգի համար աշխա-
տող, ազգին հողի ու սիրու ներշնչող... Ահա
նեղ Օգեանը, որը ամբողջ մի տարի Փարիզ

ապրելով, զիշեր ցերեկ անում է ինչ կարող է-
քըն է նորա վիճակը. կուզբա ասեմ. նա այնչափ
թշուառաթեան մէջ է, որ օրը մի քանի սու է
որա ապրուստի զինը, բայց զիտէք ինչ անձնա-
կան զո՞ւ բերաւ. նա իր ազգային պարտքի առաջ-
ուա զոհեց ծերակոյտի անդամի և ամենաբարձր
գետական մարդու պաշտօնը, իր հարիւրաւոր

ամսական ռոճիկը այդ մի քանի սուբեն, հաս
որով հազիր թէ օրը մի երկու գդալ տաք մօխ կամ
ուուր է կարողանում հարել իր գոյութիւնը պահ- լուս
դանելու համար Բայց... ով է մտածում նորա շան
ամար. որը մեր մեծ ֆինանսիսաներից, մեր լու
մեծ տաղանդներից... Ենթադրութիւնը կամ առ և է համեմատութիւնը բերել բար
դղեանի հետ, բայց տեղը ընկաւ պիտի ասեմ. նույ
շանի քանի մարդկի են գալիս ամեն օր ինձ մօտ զար
դուստանի խորքերից սկսած մինչև Փաքը և ես
ասքը Հայաստանի ծայրերը, քանի քանի լե- միս
ուագէտ և ճարպիկ անձեր են դնում իմ տնօ- յաց

թեան տակ գործ ածելու համար իրանց մանելու
հակութիւնները այն ուղղութեամբ, որին
յարմարութիւն ունեն իրանք, բայց ինչ
ու եմ անել ես, միթէ պատրիարքից էլ ա-
պիսի լինեմ, միթէ նորա իրաւունքից էլ
իրաւունք պիտի բանեցնեմ. իսկ եթէ ու-
լլ, կարողանամ էլ, բայց ինչով և ինչպիս-
նորոյ ակամայ ստիպված ես զանգում ա-
ամեն եկողին. ազնիւ մարդ, երկրպագում
ու առնիւ ունուութեան առաջ, ուստ ուս-

եմ, որ ոչնչով չը պիտի կարողանամ խրախուսել.... Լուս ու մանջ վեր կը կե-կը հեռանայ հայրենասիրութեան խեղճ միա-պաշտօնեացուն. մէկ էլ տեսար, որ միւս ոք փաստաբանութեան է ձեռնարկած, մի խանութ է բացած, իսկ մի երրորդը վե-որձած Հայաստան իր հողը հերկելու... ք ալբանիացիներին վայրենի և բարբարու-ասում, ուրիմն մենք Բնչ պիտի լինենք, այդ քարբարուսները» հայրենիքի ճգնաժա-ասնելիս երեք ամսվայ մէջ այնպիսի լիդ ա-նցին, որ մինչև հիմայ ևս երեք-չորս դի տէրութիւնը կը սարսին, իսկ մենք թը-ուներից թշուառներս չենք կարող քսան, ը, հինգ, երեք, երկու, մէկ գործող անգամ նովել Փարիզ. Լօնդօն, Պետերբուրգ թէ ուր. այսչափ է մեր քարձրութիւնը՝ վայրենի անցիներից... խեղկատակ, բայց խեղճ ազգ... ոյն նիւթի վրա ամենից լաւ, ամենից պերճ պատրիարքն էր խօսում այն օրը. «ահա այր քեզ մի օրինակը ասում էր մեր հիմնա-գարազութիւնը, երբ անցեալ տարի խօսք կար թիւրքիան մտացրվում է Բալկանները զրա-

երեք օրվայ մէջ բօլգարները, այս էլ բու-
այի բօլգարները, վաթ և ուն հազար ու-
(մօտ 600 հազար բուրլ) ժողովեցին հար-
ուր պատրաստութիւնների համար,
մինք...»

բեմի այս ամենից թնչ է հետեւում. շատ արժանի մեծ մնա բաներ ստանալու. շատ իրաւունքով թիւրքիայի վրա երկար լեզու ալու. շատ ենք արժան, որ Զէյմս Բրայս, որինկառն, կարնարվոն և Գլազուտոն մնաց սր և բապայի հասարակաց կարծիքի առաջ ստակվեն... Ուր են մեր մեծ մարդիկը, «միլլիոնաւորները», մեր «ֆինանսիոնները».

գրագէաները» և «մեծ զինւորական տաղները»... Ե՞նչ օգուտ այդ ամենից, որով պարծենում ենք ասելով թէ՝ մնաք ամեն ունենք, միայն թագւորութիւն է պա... Այսչափ էլ կարելի է խնդկատակ և ձագվնել. այսչափ էլ կարելի է դարդակ ինք-աւանութիւն ունենալ... Ուր են մեր խըմ-որների ձայները. ուր են գամառ-Քաթի-երը և նոցա հրաւերը. ազգի ճգնաժամը հի-է. կամ այժմ կամ երբէք...

Արքայի կողմէն պատճենաւմ ենք:
Գիշեական աշխատեած աշխատեած

ԽԱՌՆ ՀՈՒՐԵՐ

Grandchamp վանքում ցոյց տուեց իր նը-
ւոր ընդունակութիւնները: Վանքը թողնե-
ամանակ, երբ նա առաջին անգամ կարող
ակերպել իր ցանկութիւնը ապագայի վե-
րութեամբ: Նա բացականչեց՝ «Ես կամե-
նմ կոյս դառնալ», և իր շրջապատզների
անքը նկատելով, աւելացրեց՝ «բայց եթէ
երասմանուհի շը դառնամ»: Այդ ժամանակ
ծագեց կօնսերվատօրիա տալ նրան, բայց
նի է, որ այդ պետական ուսումնարանը

համար անհրաժեշտ է առաջուց քննու-
լը՝ իւրաքանչյուր կանդիդատ պարտա-
ընտրութեամբ, մի որ և է բան ար-
քարդալ առանձին յանձնաժողովի
թեամբ։ Սարա Բերնար զիստէր Լաֆօն-
կու ազանից առակը Բայյց Հէնց որ
անի խօսք արտասանեց այդ առակից,
ընդմիջելով նրան ասաց. «բաւական է,
մտ արի այսուեց», Աննուկը քաջ և
կ կերպով մօտեցաւ Այն ժամանակ նա
և լդար էր, մինչև անգամ տպեց,
երից կրակ էր ցայտում, որը նրա զը-
եանը կենդանութիւն էր տալիս. — Առ-
անդ՝ Այս. — Դու հրէունի ես. — Հրէու-
մած, բայյց մկրաված եմ. Նա մկրաված
Օրէր դառնալով իր ընկերներին. Յա-
լինէր, եթէ այդպիսի հիանալի երեխան
չը լինէր, Նա շատ լաւ արտասանեց Շիր-
նիներից մասին առակը, Նրան հարկաւոր
է. Սարա Բերնար կօնսերվատօրիա մտա-
սի աշակերտունին դարձաւ. — Նա դասեր
ում նոյնպէս Սամաօնից. Դրանք դեկ-
տի ամենալաւ պրօֆէսօրներն էին այդ
որանում. Նա իր ուսման ընթացքը ա-
մեղալով և սկսեց խաղալ «Comédie»
թատրօնում. Հէնց առաջին անգամ
թատրօնի բեմի վրա պատահեց այն,
ոպասելի էր. Սարա Բերնար չու-
զումէ վերոյիշեալ թատրօնը, յետոյ
և «Gimnase» թատրօնը, այդ վերջինը
ում է, և մի քանի ժամանակ անգործ է
վերջապէս կրկին բեմ է դուրս դալի
որում.

համերու ճանապարհի վրա, նա մի ասիկական դերեր ստեղծեց, Ռաւական օրգելիայի դերը Շեկսպիրի «Արք թամբջիկ» և «Դժոննա Մարիամյի» դերը և պիեսայում, Այդ յաջողութիւններու շուրջ՝ «Comédie Francaise» կրկին հրաւի արա թերթարին, նա տանդում է դեր «Poule», պիեսայում, և իր խաղով զրահ յայտնի անունն է շնորհում Պէնէյրու պիս զրականական անուն շինեց կօպերա, խաղաղով նրա «Passart» պիեսայի մասից յետոյ նա իր դերասանական առ մէջ մնեց յաջողութիւններ ունեցաւ և պիեսաների մէջ ցոյց տուեց իր մնեց Զը կայ մէկ աննշան դեր, որը նա իր շնորհով չը կենդանացնէր, առաջին լրա չը դնէր, Ոչ թէ միայն զրամատիւ արհեստի մէջ երեաց նրա տաղանդը, Սարա թերթար լաւ քանդակագործ է և մասնաւութեան և դերասանական համերու ճանապարհի վրա, նա մի ասիկական դերեր ստեղծեց, Ռաւական օրգելիայի դերը Շեկսպիրի «Արք թամբջիկ» և «Դժոննա Մարիամյի» դերը և պիեսայում, Այդ յաջողութիւններու շուրջ՝ «Comédie Francaise» կրկին հրաւի արա թերթարին, նա տանդում է դեր «Poule», պիեսայում, և իր խաղով զրահ յայտնի անունն է շնորհում Պէնէյրու պիս զրականական անուն շինեց կօպերա, խաղաղով նրա «Passart» պիեսայի մասից յետոյ նա իր դերասանական առ մէջ մնեց յաջողութիւններ ունեցաւ և պիեսաների մէջ ցոյց տուեց իր մնեց Զը կայ մէկ աննշան դեր, որը նա իր շնորհով չը կենդանացնէր, առաջին լրա չը դնէր, Ոչ թէ միայն զրամատիւ արհեստի մէջ երեաց նրա տաղանդը, Սարա թերթար լաւ քանդակագործ է և

«ՄՇԱԿԻ. ՀԵՌԱԳԻԲՆԵՐ»

ԵՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆԻՑ

ԵՍՐԲՈՒԹՔ, 26 հոկտեմբերի: «Պրա-
ԵՍՏԻ.» Արագիրը հաղորդում է որ
մ է մի մասնաժողով հրեական խըն-
ամբողջ էռթեամբ հետազօտելու
Նախագահ կը նշանակիի ներքին
մինիստրի օգնականը: «ԽՈՎՈՅ-
ՆՈՒՄ է որպէս լուր, որ դիտաւորու-
թայ միքրցնել այն վանքերը, որոնք
ան համար միջոցներ չունեն: Վան-
քորդ մասը այդ դրութեան մէջ է:

Ն, 26 Հակոսմբերի: Խշխան Բիստանել է Հաստատ գիտաւորութիւնը գրել Հակահրէական շարժմանը: Ի հրաժարականը իր պաշտօնից

Քոյլ է այդ ուղղութեան մէջ:
ՏԵՐՈՒՐԳ, 26 հօկտեմբերի: «С.-
ВѢДОМ.» Արագրում ապած է մի
ւ կ. Պօլսից, հօկտեմբերի 25-ից,
զորդվում է թէ Արարիայում ծա-
ռափութիւնները շատ անհանդիսա-
ր Առվիժանին: Ասում են մեծ շե-
րտնեց իրան խալիք և ազատելով
ին՝ նշանակեց նրան՝ քաղաքական
ոիչ Արարիայի խալիքատի:

ՀՐԱՄԱԳՐԱԿՐՈՅ ԳՐԵԳՈՐ ԱՌԵՐՈՒՆԻ